

banen. Det gik kun ud paa at forhøje Bevillingen til Centralværkstederne her i København, og det var yderligere foranlediget ved, at man ønskede at fremme de Arbejder, der da var paabegyndt og allerede vidt fremskredne; noget stærkere, end ved Finanslovens Udarbejdelse, Forelæggelse og for Resten ogsaa ved dens Vedtagelse her i Tinget var paatænkt. Dette Lovforslag havde altsaa ingen Forbindelse med eventuelle Overskridelser eller Nyanlæg paa Boulevardbanen, og der er for min Erindring ikke noget som helst om, at der i denne Forbindelse har været ført nogen Forhandling eller forelagt mig noget som helst om Boulevardbanens Anlæg. Det Lovforslag kan altsaa ikke benyttes som et Vidnesbyrd om, at jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig med Boulevardbanen og derved ogsaa kunde have faaet Lejlighed til at se de store Overskridelser, som det menes, at man allerede paa det Tidspunkt kunde have forudset.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg mener kun, at der vist ikke kan være nogen Tvivl om, at det ærede Medlem allerede paa det Tidspunkt maatte have en vis Forestilling om, at der paa Loven om Personbanegaarden maatte blive meget betydelige Overskridelser, og ogsaa godt kunde have benyttet den Lejlighed, som da fandtes, til at gøre Rigsdagen bekendt dermed.

Niels Petersen: Til den højtærede Trafikminister vil jeg blot sige, at til det umulige er man jo ikke forpligtet — det er der allerede et gammelt latinsk Ord, som siger —, men Forudsætningen har lige siden Loven af 1904 fra alle Sider været, at det meget vel er muligt at have Persontrafik fra Frederiksberg over Nørrebro til Hellerup, og det er det, der er stærkere understreget i Landstingsudvalgets Betænkning, ligesom det er det, der af de forskellige Partiordførere er blevet udtalt stor Tilfredshed med.

Formanden: Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Sønderup: I den korte Tid jeg havde den Ære at være Minister for offentlige Arbejder, førtes der angaaende Boulevardbanen en lang Række Forhandlinger med Københavns Magistrat om forskellige Magelæg og Afstaaelser o. s. v., Forhandlinger, som ikke blev ført til Ende i den Tid, jeg var Trafikminister. Under Forhandlingerne mellem Generaldirektøren og mig omtalte han naturligvis for mig de Overenskomster, der vilde være at træffe, men under disse Forhandlinger var der saa sandt ikke nogen Anledning for mig til at spørge om, hvorvidt det nu kunde tænkes, at de Bevillinger, der blev givet, ikke kunde slaa til. Saa længe man ikke en Gang vidste, hvordan den endelige Ordning med Hensyn til Viadukter o. s. v. skulde være, synes jeg ikke, der var større Anledning til at spørge herom.

J. Andersen: Jeg tror, det var et Ord i rette Tid, da den højtærede Minister for et Øjeblik siden lovede, at Forholdene skulde blive ordnet saaledes paa Frederiksborggades Station, at Rejsegods, for saa vidt angaar Barnevogne, Værktøj og den Slags Ting, nok skulde blive besørget. Jeg har nemlig den Opfattelse, at denne Station vil blive saa stærkt trafikeret, at man ikke kommer udenom Spørgsmaalet om Behandling af Rejsegods derude. Det er muligt, at der kan gaa nogle Aar paa den Maade, som den højtærede Minister her har stillet i Udsigt, men ret mange Aar tror jeg ikke, der vil gaa. Jeg mener, at det, der er sket derude, er en af de Forglemmelser, som vil komme til at hævne sig i Form af store Udgifter paa et senere Tidspunkt, noget lignende, som for en Del Aar siden foregik paa Hovedbanegaarden med Hensyn til Tunneler under Sporene. Jeg tror, at Kravet om Indskrivning af Rejsegods ved Frederiksborggades Station vil blive saa stærkt, at man vil nødes til at efterkomme det om en Aarrække, og saa er jeg ikke i Tvivl om, at det, som kunde være blevet bekostet for 25,000 Kr., naar der var taget Bestemmelse derom i Tide, vil komme til at koste over 100,000 Kr., den Dag det skal gennemføres. Det er den Slags Administration jeg ønsker, at vi skulde komme bort fra, saaledes at der